

dette nu Tilfældet, maa det ærede Medlem og hans specielle Venner efter hele deres tidligere Stilling nødvendig staa paa samme Side som Hæretallet i Statsrevisionen og i Statsrevisionsudvalget; de maa med Nødvendighed have netop den samme Betragtning i dens Endemaal, selv om der er Udforskning, de gjerne vilde have undgaaet i Motiveringen, hvilket er meget naturligt fra deres politiske Standpunkt; de maa komme til samme Resultat og kunne altsaa ikke slutte sig ind under Ordførerskabet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimesiad), men maa tværtimod i Konsekvens med deres tidligere Holdning nu sige B, hvor de den Gang sagde A. — Med Hensyn til Reserverfonden siger det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, at det jo ligger i Ordene, at det er en Fond, man skal have at ty til. Ja, det er ikke saa galt. Vi have ogsaa en Reserverfond for Statskassen paa 40 Millioner Kr., og vi ere glade ved at have den, for saa have vi Noget at ty til, hvis der skulde indtræffe et eller andet Extraordinært. Men at dette skulde være Bevis for, at en Finantsminister kunde ty til de 40 Millioner uden Bevilling, har jeg endnu ikke hørt Nogen paastaa, og det Samme er Tilfældet med Theatret. Jeg har altid erkjendt, at det var rart, at Theatret fik denne Reserverfond, for at det kunde have Noget at ty til, men ganske vist ikke uden Bevilling, efter Ministerens eller rettere Bygningskommissionens eller andre Mænds Forgodtbefindende. Det ærede Medlem argumenterer aldeles udenom det Spørgsmaal, om det er bevilget eller ei; men det er netop Kærnepunktet. Det ærede Medlem mener blot, det er rart at have en Reserverfond, for saa har man Noget at ty til, men om det sker med Rette eller Urette, undlader det ærede Medlem at dokumentere. Det kan ogsaa være meget rart for en Bygningskommission at have Noget at ty til. Det ærede Medlem roste nu Bygningskommissionens ualmindelige Dygtighed. Ja, jeg veed saamaend ikke, hvor stor Dygtighed der er i at opføre en Bygning for henimod 1½ Gang saa meget af, hvad den skulde koste. Om det ærede Medlem er saa overbygningskyndig, at han kan bedømme Bygningskommissionens ualmindelige Dygtighed, skal jeg ikke nærmere indlade mig paa. De Klæger i mangfoldig Henseende, som vi have hørt angaaende denne Bygning, og som have foranlediget en hel Del Udgifter ogsaa efter Afslutningen af Foretagendet, ryde ikke paa nogen saa ualmindelig Dygtighed hos Kommissionen, saa at hverken det finantsielle Resultat eller Bygningens Bestaffenhed kan give Anledning til at tro Andet, end at det ærede Medlems Udtalelser paa dette Punkt er en af disse ualmindelige Talemaader fra det ærede Medlems Side — heldigvis ualmindelige, da man jo ikke gjør det til Regel her i Salen til fremsætte løse Paastaaender, hvor der skulde føres Bevis. Jeg siger altsaa, at en Reserverfond

er det for saa vidt rart at have, men jeg kan ikke være enig med dem, der mene, at det var ganske naturligt, at man tryde til den, naar der var Tale om Theatrets Udstyr med Dekorationer, ekstraordinære Anstakkelser af Garberobesager o. dsl. Gjentagne Gange hængte det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds sig i Forskjellen paa Udtrykkene „Theatret“ og „Theaterbygningen“. Det var en meget væsentlig Forskjel, han fandt mellem disse to Ord, og han tillod sig adskillige Gange at rette det ærede Medlem for Præstø Amtss 6te Valgkreds (Boisen), som brugte disse Ord noget i Flæng. Jeg kan imidlertid ikke skjønne, at den vedkommende Lov giver det ærede Medlem nogen Ret til, saaledes at hængte sig i det ene Ord uden at tage det andet med. Lovens Titel er vel: „Lov om Opførelsen af en ny Theaterbygning“, men naar det ærede Medlem vil se efter, vil han finde, at det hedder i § 1, at det Beløb af indtil 220,000 Rd., der skulde udredes af Statskassen, skulde anvendes til Opførelse og Udstyr af en ny Theaterbygning og „de sig dertil knyttende Udgifter“. Lovens Titel angiver altsaa ikke fyldig nok Indholdet af Loven, og det er jo i Reglen Tilfælde med de fleste Love. Læser man videre i Loven, vil man finde, at det hedder i § 2, at den nye Theaterbygning med „alle til Theatrets eget Brug og til dets Tilskuers Behvemmelighed fornødne Indretninger og Rum bør ikke optage et større Plademaal, end c. 12,000 □ M., og dens „Opførelse, Indretning, Udstyr og Udsmykning maa, alle Omkostninger iberegne (jfr. § 3), ikke overstige den i § 1 anførte Sum, saa man vil se, at om end Lovens Titel ganske vist kun nævner Theaterbygningen, saa nævner selve Loven dog „alle til Theatrets egen Brug og til dets Tilskuers Behvemmelighed fornødne Indretninger og Rum“; den nævner endvidere, foruden Bygningens Opførelse, „dens Indretning, Udstyr og Udsmykning“ og siger endelig, at „alle Omkostninger iberegne, maa Udgiften „ikke overstige den i § 1 anførte Sum“. Det er altsaa ikke alene Theaterbygningen, Loven taler om, men tillige Theatret, og Lovens Udtryk ere desuden forklarede under Forhandlingerne om Theaterloven, saaledes som det gjentagne Gange er bemærket her, og som jeg yderligere skal vise. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds vilde undtage Inventariet fra Loven, men allerede forrige Gang, da jeg havde Ordet, fremhævede jeg leilighedsvis, at hans ærede — nu tilbagekomne — Sidemand (Bille) nævnte under Forhandlingen i 1870 Bænke, Bladser, Maskiner til Scenen og lignende Ting som hørende hjemme under Loven; med Hensyn til Dekorationerne, som man saa nødt vilde have med under Loven, have vi jo vedkommende Ministers udtrykkelige Erklæring for, at Dekorationerne vare irrbefattede under Lovens Sum, idet han mente, at man „kunde bruge